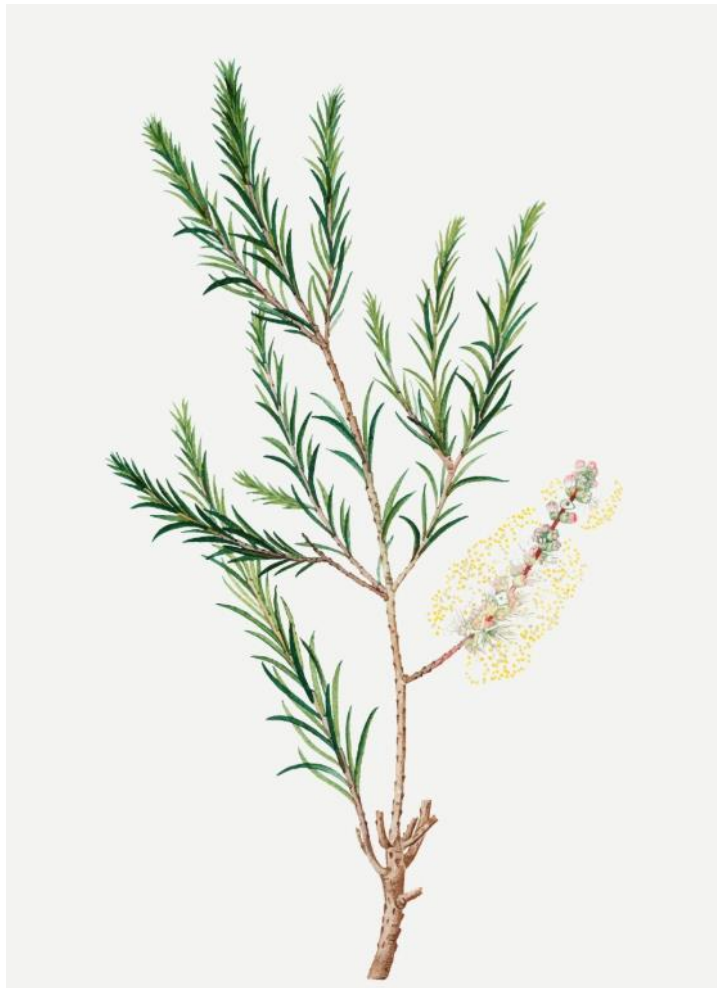

[خانه](#) / [دانشنامه گیاهان دارویی](#) / درخت چای

درخت چای

روغن درخت چای، موضعی استفاده شده زیرا ترکیبات فعال آن سبب تخریب دیواره سلولی باکتری و قارچ میشود. خواص ضدالتهابی روغن درخت چای در کاهش التهابات پوست مؤثر است.

Tea Tree
Melaleuca alternifolia
Myrtaceae

توصیف گیاه درخت چای (Melaleuca alternifolia)

ملالوکا آلترنیفولیا، درخت یا درختچه‌ای بومی استرالیا است که به ارتفاع حدود ۴ تا ۶ متر می‌رسد. برگ‌های نازک و سوزنی شکل آن سبز کم‌رنگ است و دارای گل‌های کوچک و سفید مایل به کرم می‌باشد. روغن اساسی این گیاه که از برگ‌های آن استخراج می‌شود؛ بعنوان بخش فعال دارویی شناخته شده است.

ترکیبات فعال درخت چای (Tea Tree)

ترکیبات اصلی روغن درخت چای عمدتاً حاوی ترپنوئیدهایی مانند ترپینن-۴-ال (بیش از ۳۰٪)، آلفا-ترپینول و ۱،۸-سینئول (۱،۸-Cineole) می باشد که دارای خواص ضدباکتری، ضدقارچ و ضدالتهابی هستند.

نحوه استفاده از روغن درخت چای

روغن درخت چای به طور موضعی استفاده می شود. ترکیبات فعال آن به شکستن دیواره های سلولی باکتری ها و قارچ ها کمک کرده یا رشد آن ها را مهار مینماید. همچنین خواص ضدالتهابی آن در کاهش التهاب پوستی مؤثر است.

موارد مصرف درخت چای در طب سنتی

در طب سنتی بومیان استرالیا، برگ های درخت چای خرد شده و برای درمان زخم ها، عفونت های پوستی و نیش حشرات استفاده می شده است. روغن آن به طور گسترده ای برای درمان عفونت های قارچی مانند پای ورزشکاری و همچنین برای بهبود مشکلات تنفسی مانند آسم استفاده می شد.

موارد مصرف پزشکی درخت چای

- درمان عفونت های قارچی پوست: همانند عفونت های قارچی پای ورزشکار، عفونت های قارچی ناخن و عفونت های قارچی سایر نواحی بدن.
- درمان آکنه: بعنوان یک ضدباکتری طبیعی که به کاهش تعداد باکتری های عامل آکنه (جوش) کمک می نماید.
- رفع شوره سر و التهاب پوست: به دلیل خاصیت ضدالتهابی و ضدقارچی.
- عفونت های باکتریایی جزئی: مثل بریدگی های کوچک، خراش ها و زخم های سطحی.
- نیش حشرات: برای تسکین خارش و التهاب ناشی از گزش حشرات.

با توجه به نبود مستندات علمی، بهتر است با احتیاط مصرف شود.
استفاده از روغن درخت چای در کودکان زیر ۶ سال به دلیل حساسیت بیشتر پوستی توصیه نمی شود.
روغن درخت چای را از دسترس کودکان دور نگه دارید تا از مصرف تصادفی آن جلوگیری شود.

مصرف موضعی روغن درخت چای ممکن است در برخی افراد سبب التهاب، قرمزی و تحریک پوست شود.
مصرف خوراکی آن می تواند عوارض جدی مانند تهوع، استفراغ، اسهال و مشکلات عصبی ایجاد کند.

تداخلات دارویی

تا کنون شواهد زیادی در مورد تداخلات دارویی روغن درخت چای وجود ندارد، اما به دلیل خواص ضدباکتری و ضدقارچ آن، ممکن است با داروهای موضعی مشابه تداخل داشته باشد.

موارد منع مصرف

حساسیت پوستی: برخی افراد ممکن است به روغن درخت چای حساسیت نشان دهند، بنابراین بهتر است قبل از استفاده گسترده، مقدار کمی از آن روی بخش کوچکی از پوست آزمایش شود.
مصرف خوراکی: هرگز نباید روغن درخت چای به صورت خوراکی مصرف شود، زیرا ممکن است سمی باشد.
دوز مصرفی روغن درخت چای
برای استفاده موضعی: معمولاً روغن درخت چای به غلظت‌های ۵ تا ۱۰ درصد در کرم‌ها یا محلول‌ها استفاده می‌شود. در مواردی که روغن خالص استفاده می‌شود، باید حتماً رقیق شود زیرا باعث تحریک پوست می‌گردد.

شکل‌های دارویی موجود درخت چای

- روغن خالص درخت چای: که به‌طور گسترده در محصولات آرایشی و بهداشتی یافت می‌گردد.
- صابون، شامپو، کرم و ژل: بسیاری از محصولات ضد آکنه، ضدشوره و ضدقارچ حاوی این روغن هستند.

درمان آکنه
با مصرف
روغن درخت چای

روغن درخت چای در محصولات منابع دینه

ژل موضعی در تیوب آل‌مینومی

درمان آکنه و لگاریس

ژل آکدین

مطالعات بالینی:

- در یک مطالعه بر روی بیماران مبتلا به «آکنه و لگاریس»، استفاده از ژل ۵٪ روغن درخت چای، کاهش قابل‌توجهی در ضایعات آکنه و التهاب‌های پوستی نشان داد.
- مطالعات نشان داده‌اند که روغن درخت چای در درمان «عفونت پای ورزشکاری یا Athlete's foot» مؤثر می‌باشد (مشابه با داروهای ضدقارچ موضعی عمل می‌کند).
- در یک تحقیق، مصرف موضعی روغن درخت چای باعث کاهش تعداد باکتری‌های عامل عفونت‌های پوستی مانند «استافیلوکوک اورئوس» یا Staphylococcus aureus شده است.

مقالات و تحقیقات جدید درباره درخت چای:

- مطالعه ۲۰۲۱: نشان داد که استفاده از روغن درخت چای، درمان «عفونت قارچی ناخن» را بهبود می‌بخشد و عوارض کمتری نسبت به داروهای شیمیایی دارد.
- مطالعه ۲۰۲۲: بیان کرد که ترکیبات فعال در روغن درخت چای می‌توانند به‌عنوان بخشی از درمان‌های مکمل برای «عفونت‌های باکتریایی مقاوم به آنتی‌بیوتیک» مورد استفاده قرار گیرند.